१८ सर्गः शुपोलोपः र्व्यनच्तयीत्यादौ कुर्व्वर्जनान्न दीर्घः तस्मात् कृत नाशिनीं कृतघ्नीं तृष्णां धिगस्तु॥ ३२॥

तृणेह्मि देहमात्मीयं त्वं वाचं न ददासि चेत्। द्राघयन्ति हि मे शोकं स्मर्य्यमाणा गुणास्तव॥ ३३॥

ज॰म॰ तृणेह्मीत्यादि। मम प्रतिवचनं न ददासि चेत् यदि त्वं तर्हि आत्मीयं देहं तृणेह्मि हन्मि तृणहइम् हि यस्मात्स्मर्य्यमाणास्तव गुणाः मम शोकं द्राघयन्ति दीर्घं कुर्व्वन्ति णाविष्ठवद्भावेन प्रियस्थिरेत्यादिना दीर्घशब्दस्य द्राघादेशः॥ ३३॥

भ॰ तृणेह्मीत्यादि। चेद्यदि त्वं वाचं न ददासि तदात्मीयं देहं तृणेह्मि हिनस्मि तृहधतृन्भूशहिंसे तृहइन् पिद्धस्ते हि यस्मात् तव गुणाः स्मर्य्यमाणाः सन्तः नोऽस्माकं शोकान् द्राघयन्ति दीर्घान् कुर्व्वन्ति दीर्घशब्दात् लेःकृत्याख्याने इति ञिः वाढान्तिकेति द्राघादेशः॥ ३३॥

उन्मुच्य स्रजमात्मीयां मां स्रजयति कोहसन्। नेदयत्यासनं कोमे कोहि मे वदति प्रियं॥ ३४॥

ज॰म॰ उन्मुच्येत्यादि। आत्मीयां स्रजं मालामुन्मुच्यापनीय देहात् हसन् परितोषात् कोमां स्रजयति स्रग्विणं करोति णाविष्ठवद्भावात् विन्मतोर्लुगिति विनोलुक् प्रकृत्यैकाजिति